

TÖRÖK ISTVÁN

1923. augusztus 18. Budapest – 2001. december 6. Székesfehérvár

MTI/MTVA Fotóarchívum

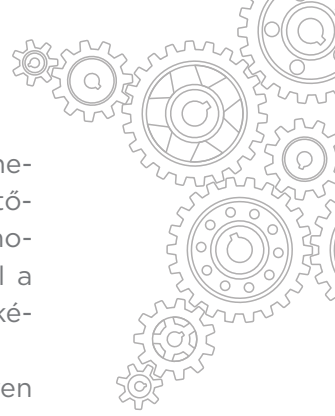
FŐBB TISZTSÉGEI

A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkár-helyettese	1952. június–1953. március
A Szakszervezetek Országos Tanácsa titkára	1953. március–1956. október
A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkár-helyettese	1957. január 28.–1957. március 6.
A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára	1957. március 6.–1961. június 14.
Az MSZMP KB tagja	1957. június 29.–1961. november 17.
A Szakszervezetek Országos Tanácsa Budapesti Tanácsának vezető titkára	1961. június 14.–1961. október

PÁLYÁJA

Apja, Török Sándor csavargári segéd munkás volt, anyját Hofmann Annának hívták. A négy elemi és a négy polgári elvégzése után a Győri Vagon- és Gépgyárban helyezkedett el, ahol kitanulta a vasesztergályos szakmát. 1941-ben, segédlevele megszerzésekor belépett a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetségébe és a Szociáldemokrata Pártba. 1943-ban egy bérmozgalom szervezésében való részvételéért a székesfehérvári hadbíróóság másfél hónap fogházra ítélte, majd rendőri felügyelet alá helyezték. Emiatt még abban az évben Budapestre költözött, ahol kisebb műhelyekben dolgozott 1944 végéig, s a katonai behívót is sikerült elkerülnie.

A szovjet csapatok bevonulását követően rövid ideig a rendőrségnél szolgált, majd visszatért korábbi munkahelyére Győrbe. Az SZDP-ből átigazolt a Magyar Kommunista Pártba, s szeptembertől – a vagongyárat otthagya – új pártja propagandistaként vett részt a nemzetgyűlési választások kampányában. 1945. decembertől a győri szakmaközi bizottság titkáráként tevékenykedett. 1947. augusztus 31-én országgyűlési képviselővé választották. Ugyanabban az évben hat hónapos pártiskolát végzett, s novemberből a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Országos Szabad Szakszervezete Győr-Moson vármegyei titkáráként dolgozott tovább.

Az 1949. májusi parlamenti választásokon nem jelölték, júliusban Budapestre helyezték a vasasszakszervezet központjába, ahol a szervezési osztály helyettes vezetőjeként, 1950. májustól vezetőjeként vette ki részét a szakszervezeti mozgalom államosításából. 1952. júniustól a vasasszakszervezet főtitkár-helyettese, 1953. márciustól a Szakszervezetek Országos Tanácsa társadalombiztosítási titkára volt, mellette szakértettségit tett, s elvégezte a kétéves pártfőiskolát.

Az 1956-os forradalom után csatlakozott a Magyar Szocialista Munkáspárt néven újjászervezett kommunista párthoz, s a Kádár-féle kormány összekötője lett Komárom megyében. 1957. januártól a vasasszakszervezet főtitkár-helyettese, márciustól főtitkára, tisztségéből fakadóan egyben a SZOT elnökségi tagja is volt. Az 1957. júniusi országos pártértekezleten bekerült az MSZMP Központi Bizottságába, 1958. novemberben pedig országgyűlési képviselővé választották.

1961. júniusban a vasasszakszervezet éléről fentebb lépett: a SZOT Budapesti Tanácsa vezető titkárának posztját kapta meg. 1961. augusztusban azonban a Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezeténél az új főtitkár kezdeményezésére belső, majd rendőrségi vizsgálat indult az előző évek gazdasági visszaéléseinek felgöngyölítésére. Rövidesen kiderült, hogy Török a szakszervezet pénzét mintegy a sajátjaként kezelve – fondorlatosan megszerzett – villáját fényűzően felújíttatta, szigetcsépei telkén víkendházat építtetett, autót vásároltatott magának stb. A vádak miatt már szeptember 27-én lemondott parlamenti mandátumáról, s miután október 2-án terheltté nyilvánították, a Csepeli Papírgyárban helyezkedett el vasesztergályosként. November 17-én a Központi Ellenőrző Bizottság által lefolytatott fegyelmi eljárás után a KB-ból és a pártból egyaránt kizárták, s bűnügyi vizsgálatot kezdeményeztek ellene. Ugyanakkor már több mint egy hónappal korábban, a Politikai Bizottság október 12-i ülésén eldőlt, hogy a kádári vezetés az ügy gyors lezárását és enyhe büntetés kiszabását tartja kívánatosnak.

A nyilvánosság kizárásával lefolytatott bírósági eljárás végén 1962. január 8-án első, 26-án másodfokon is két év hat hónapi börtönre ítélték a „társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett” sikkasztásért és hűtlen kezelésért. Büntetését azonban nem kellett teljesen kitöltenie. Miután az 1963. március 22-én kihirdetett általános amnesztia rá is vonatkozott, április 2-án elhagyhatta a börtönt.

Szabadulása után az Építésügyi Minisztérium Építőgépjavító és Gyártó Vállalat 4. számú gyáregységében kapott munkát mint gyártás-előkészítő és kooperátor, 1966. januárban ugyanott anyaggyártó lett. 1966. novemberben sikertelenül kérvényezte az Elnöki Tanácsnál, hogy mentesítsék a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól.

FORRÁS

Az MDP KV Titkársága 1953. február 25-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/232. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39398&MT=1 (A letöltés ideje 2015. július 11.)

IRODALOM

Tischler János: A Török-per. *Beszélő*, 2003. május. <http://beszelo.c3.hu/cikkek/a-torok-per> (A letöltés ideje 2015. július 13.)

Az 1947. szeptember 16-ra összehívott Országgyűlés almanachja. 1947. szeptember 16.-1949. április 12. Főszerkesztők: Marelly Kiss József, Vida István. Szerkesztette Horváth Zsolt és Hubai László. Magyar Országgyűlés, Budapest, 2005. 133-135.